

Deposito en het laatste kruiswoord

VEEL LEZERS HEBBEN GELD OP EEN BANK STAAN. Hun geld. Welke bank? Ze geloven in elk geval in die bank, want ze vertrouwen erop dat wanneer zij dat willen het geld weer opgevraagd kan worden. Geen zinnig mens zet zijn geld op een corrupte bank.

Wat heeft dit te maken met het kruiswoord uit Lukas 23: 46? *En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.* Als je de Psalmen erbij pakt, zie je dat Jezus letterlijk Psalm 31: 6 citeerde. Bedenk wel dat Jezus in doodsstrijd verkeerde aan een Romeins kruis. Een langzame pijnlijke verstikkingsdood. Spreken was bijna onmogelijk; daarom alleen een kort citaat. Alleen het begin, het vervolg kon Hij niet meer uitbrengen, maar het staat er wel. Let op de kracht van die vervolgwwoorden. Daarmee geeft Hij aan volkomen op de verlossing van God te vertrouwen.

Psalm 31: 6 *In Uw hand beveel ik mijn geest; (בְּיָדֶיךָ, אֶפְקִיד רִיחִי)
U hebt mij verlost, HEERE, getrouwe God!*

Het woordje ‘beveel’ wordt vaak begrepen als ‘geef’. Het lijkt erop dat Jezus Zijn Geest aan God teruggeeft. Zo zonder meer, weggegeven denken we dan. Maar bij vertalen maak je keuzes en soms is dat gecompliceerd. Is het mogelijk dat er iets essentieels verloren is gegaan in de vertaling? Het Hebreeuwse woord dat vertaald is met ‘Ik beveel’ is ‘אֶפְקִיד’ (uitgesproken als afkid). Hebreeuwse woorden hebben vaak meerdere verwante betekenissen. Hier ook. Dit woord heeft een betekenis die veel dichterbij ‘ik deponeer’ ligt – wat noodzakelijkerwijs een toekomstig ‘terugvorderen’ van het gedeponeerde betekent. Je kunt dus lezen dat Jezus Zijn geest deponeerde -tijdelijk- in de handen van God. Jezus gaf Zijn geest in ‘bewaring’, met de duidelijke bedoeling om het terug te ontvangen. De geest werd Hem niet afgenomen, Hij gaf die bewust en vrijwillig.

*Zie onze God, de Koning-knecht,
Hij heeft Zijn leven afgelegd.*

De woorden die Jezus uitsprak, waren niets minder dan een verklaring van zijn groot geloof. Hij was ervan overtuigd dat als Hij Zijn ziel in de handen van Zijn hemelse Vader legde, Hij haar bij Zijn opstanding zeker terug zou krijgen. Wat drie dagen later dan ook gebeurde. ■

De werkwoordsvorm אֶפְקִיד komt van het werkwoord פָּקַד
פָּקַד heeft de betekenis van: deponeren (Jes. 10: 28); aanstellen als opzichter (Gen. 39: 4); toevertrouwen (1 Kon. 14: 27). Het eigenaarschap wordt niet altijd overgedragen. Je vertrouwt je jas toe aan de garderobejuffrouw in een restaurant. Een grootgrondbezitter stelt een rentmeester aan. In die gevallen blijf je wel eigenaar.